

Job 1

1 In ‘t land van Oez was t’r ‘s ‘n vent, die eêtten Job. Dat was ‘n eêle goeie vent; ie was rechtvaerdig en godvruchtig, en ie dee nooit gin kwaed. 2 Ie aò zeven zeunen en drie dochters. 3 En ‘n bezit van zevenduzend schaepen, drieduzend kameêlen, vuuf’onderd span ossen, en vuuf’onderd ezelinnen. En eêl vee werkliu; dus ie was de grosten van aol d’ oôsterliengen. 4 En z’n zeunen ao de gewendte om omsteburte tuus ‘n feêst te geven. Uldere drie zusters wierre dan ok aoltied verzocht, om ok mee te komme eten en te drienken. 5 En a die feêsten verbie wazze, dan liet Job z’ aoltied bie z’n roepe om ze te zuveren. Dan kwam t’n d’r ‘s ochens a vroeg uit, en dan brocht t’n voe iedereen ‘n brandoffer. Wan Job docht: misschien èè m’n jongers wè ezondigd, en bin ze vergete om an God te dienen. Zo was Job da dus gewend.

6 Op ‘n dag wazze d’ iengelen aolegaere saemen’ekomme bie d’n EÊR. En d’n duvel was ok mee’ekomme. 7 D’n EÊR vroog an d’n duvel: “Waèr ei jie noe ezete?” En d’n duvel zei trug tegen d’n EÊR: “Ik è zomae ‘n bitje ginsendeweeloape, over eêl de waereld.” 8 Toen zei d’n EÊR tegen d’n duvel: “En ei jie m’n knecht Job ok ezië? Zo eên is t’r op de waereld gin twidden; ‘n eêle goeie vent, rechtvaerdig en godvruchtig, en ie doe nooit gin kwaed.” 9 Mae d’n duvel zei tegen d’n EÊR: “Da’s toch nie voe nikks da Job zo godvruchtig is? 10 Jie ei bie um rondom eêl z’n spul en z’n uus’ouwen ommers ‘n doorn’aege ezet? J’ ei aol ‘t werk van z’n anden ezegend, en z’n bezit groei uit over ‘t eêle land. 11 Maer a jie noe ‘s j’n and uitsteekt en aoles dat a t’n ei wigpakt, ja dan za t’n je vlak in je gezicht uutvloeke.” 12 Toen zei d’n EÊR tegen d’n duvel: “Alla, voruit mae. Aoles dat a van um is, da is in joe macht. Mae je mag nie j’n and uitsteke naè de man zelf!” En d’n duvel gieng bie d’n EÊR wig.

13 Op ‘n dag wazze z’n zeunen en dochters an ‘t eten en wien an ‘t drienken in ‘t uus van d’n oudste broer. 14 En toen kwam t’r eân bie Job ‘n booschap brienge. Die zei: “d’ Ossen wazze ergest an ‘t ploegen en d’ ezels liepe daè gos t’ eten, 15 en toen kwamme aneêns de Sabeeërs d’r an, en die èè z’ aol estole. En mie d’r scherpe zwaerden èè z’ aole knechts vermoord! Ik bin ik d’n eênigen die a ‘t nog tegen joe kan komme zegge.” 16 Ie was nog nie uit’esproke of d’r kwam t’r wee eân ‘n booschap brienge. Die zei: “t Emelvier kwam uit de lucht, en ‘t viël bovenop de schaepen en de wachters. Ze bin aolegaere verbrand! Ik bin ik d’n eênigen die a ‘t nog tegen joe kan komme zegge.” 17 En ie was nog nie uit’esproke of d’r kwam t’r wee eân ‘n booschap brienge. Die zei: “Drie troepen van Chaldeeërs vièle an op de kameêlen, en z’ èè z’ aol estole. En mie d’r scherpe zwaerden èè z’ aole knechts vermoord! Ik bin ik d’n eênigen die a ‘t nog tegen joe kan komme zegge.” 18 En ie was nog nie uit’esproke of d’r kwam t’r wee eân ‘n booschap brienge. Die zei: “Je zeunen en je dochters wazze an ‘t eten en wien an ‘t drienken in ‘t uus van d’n oudste broer. 19 En aneêns kwam t’r ‘n nikkestaert uit de woestijn opzette, en die snokten an aole kanten an ‘t uus. Da stuukten toen bovenop de jonge gasten, en ze wazze aolegaere doôd! Ik bin ik d’n eênigen die a ‘t nog tegen joe kan komme zegge.”

20 Toen vloog Job overende, en ie schoorden z’n kaftan glad an stikken. Ie scheerden z’n oôd kael, en ie goôiden z’n eigen plat op de grond, mie z’n oôd naè benee. 21 Ie riep: “Ik bin puutnaekendig uit m’n moeder ekommie, en ik gaè puutnaekendig wee vrom! D’n EÊR ei egeve en d’n EÊR ei enome, gezegend is z’n naem!” 22 Bie aoles dat a t’r gebeurd was, begieng Job gin zonde, en ie maèkten God gin verwieten.